

32 Sneep

J.K. Rowling kreeg de inspiratie om van Sneep het diepste en interessantste karakter van het hele boek te maken. Zonder Sneep zou het boek ons heel wat minder in spanning hebben gehouden. Ik betwijfel of het dan zo beroemd en geliefd zou zijn geworden. In deze wereld is de wisselwerking van tegenstellingen absoluut noodzakelijk. Het is de drijvende kracht, die de mensheid voortstuwt door zijn lange ervaringsreis, op weg naar het **hart** van God (Godric's Hollow). Deze drijvende kracht is altijd aanwezig in goede literatuur en in de heilige geschriften van alle grote religies. Het belangrijkste wat ik over Sneep wil zeggen is dat hij leeft in ieder van ons, in ons zelf! Alle belangrijke karakters zijn aspecten van onszelf. Dat Sneeps karakter zo levendig is, betekent dat hij een krachtige stem is in elke zoeker, in het bijzonder in elke alchemist! Severus Sneep en Remus John Lupus horen in zekere zin bij elkaar. Zij vertegenwoordigen respectievelijk de zwarte koning en de grijze koning in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis*.

Deze twee karakters verpersoonlijken twee stemmen, die krachtig spreken in de kandidaat voor alchemische transformatie. Zij vertegenwoordigen een oogst aan ervaringen, die in honderden incarnaties is opgebouwd. Deze ervaringen zijn alle veroorzaakt door de wisselwerking tussen twee tegengestelde krachten in ons leven: goed en kwaad, grijs en zwart. Hoe juist! Hoe buitengewoon intelligent toegepast. Niet zwart en wit, maar zwart en grijs. Want er bestaat geen goed, er bestaat geen zuivere witte goedheid in dit gevallen universum. Er zijn alleen tinten van grijs en zwart. Goed is waar de geest is; goed is in het oorspronkelijke goddelijke universum, dat wij achter ons hebben gelaten. Een van de grootste voorbeelden van iemand die de bevrijding heeft bereikt, Jezus, zegt: 'Waarom noem je mij goed? Niemand is goed, dan God alleen'. (Marcus 10:18).

Sneep is altijd in het zwart gekleed. Hij is de zwarte koning en daarom de stem van onze schaduwzijde, onze zwarte kant, onze zondige kant. Hij vertegenwoordigt ook de verzamelde slechte ervaringen die wij hebben meegemaakt. Hij is de beker met bitterheid, die wij gedurende honderden incarnaties te drinken hebben gehad. Hoe vaak hebben wij intens kwade daden begaan, hoe vaak hebben wij ons gedompeld in het kwaad rondom ons, hoe vaak hebben wij ernstige beoordelingsfouten gemaakt, met zwaar lijden bij anderen als gevolg. Al deze zaken hebben uiterst pijnlijke karmische gevolgen veroorzaakt, voor ieder van ons. Wij hebben allemaal onze zwarte kant.

Wij mensen kunnen niet leren zonder dwalingen. Wat wij in het leven doen is dwalen in de duisternis. Oorspronkelijk was dat niet zo. Voor de val werden wij altijd geleid door het licht van de geest. Er was geen dwaling, er waren geen vergissingen en daarom was er geen zonde. Maar wij verkozen ons van het licht af te wenden en onze eigen weg te gaan. Hoe meer wij ons afkeerden des te meer wij dwaalden; hoe meer wij dwaalden des te meer vergissingen wij maakten en hoe meer wij in het duister

tastten. Dat is Sneep. Sneep is daarom meer dan alleen onze zwarte kant. Hij is dat aspect in ons dat maakt dat wij ons van het licht afkeren. En als wij ons van het licht afkeren zien wij de duisternis. De duisternis is elke plaats waar de geest niet is en dat is dit hele universum, dat Jacob Boehme de 'natuur des doods' noemt. Als wij levensvervulling zoeken in enig aspect van dit gevallen universum, spreekt Sneep in ons.

Als iemand besluit het pad van bevrijding door alchemische transmutatie te gaan, geeft hij zijn hele wezen over aan de nieuwe ziel, gepersonifieerd door Harry. Dat is waarom Sneep Voldemort verlaat en zich aansluit bij de Orde van de Feniks. Tijdens de Zwerkbaldwedstrijd in deel één probeert hij Harry's leven te redden.

De alchemist weet dat zowel zijn goede als zijn slechte kant moeten worden geofferd, zodat de oorspronkelijke goddelijke mens kan herrijzen, in een alchemisch proces van dood en wedergeboorte. Hij probeert zijn zwarte kant zoveel mogelijk in te perken en aan banden te leggen, maar het blijft steeds erg pijnlijk voor de nieuwe ziel. Dat is waarom Harry lijdt als hij contact heeft met Sneep. Alleen al het bestaan van Sneep is afschrikwekkend voor Harry, zoals onze schaduwzijde afschrikwekkend is voor de nieuwe ziel.

Het is duidelijk waarom Sneep Sirius Zwarts, James Potter en Remus John Lupos haat:

- Sirius: het oertype van de bevrijding
- James: het verlangen naar bevrijding
- Remus John: het streven naar goedheid

Deze drie aspecten van de kandidaat op het pad van bevrijding zijn intens afschrikwekkend voor de schaduwzijde. Daarom probeert hij in deel drie Sirius te laten kussen door de Dementors. Sirius is het volstrekte tegendeel van alles waar Sneep voor staat – en dat is de reden dat Sneep zich verzet tegen de aanstelling van Remus aan Zweinstein. En met dezelfde hevige intensiteit walgt hij van James. In *Harry James Potter* ziet hij zijn oude rivaal James terug.

Een van de gevaarlijkst aspecten van onze persoonlijke Sneep, is de neiging om betrokken te raken bij occulte bezigheden. De mens heeft een bewuste of onbewuste wens over zijn leven te heersen (de zwarte 'KONING'), om zijn tijdelijke staat-van-zijn blijvend te maken en om de dood te overwinnen. Wij weten dat Severus Sneep in zijn jeugd de zwarte kunsten bestudeerde. Hij was een Dooddoener en was door Voldemort ('wegvluchtend van de dood') gebrandmerkt met het duistere teken.

Wat is de essentie van occultisme? Het is in feite sterk verwant aan alchemie. Het is *Harry Potter* zonder Harry. Waarmee ik bedoel dat de occultist hetzelfde pad gaat als Harry, maar zonder een nieuwe ziel, geboren uit Lily en James.

Zoals ik zei in hoofdstuk 14 gaat de occultist naar de slang van de kundalini in de plexus sacralis en stuwt deze naar boven door alle chakra's heen, hem overweldigend

met machtige occulte krachten. Je kunt erover lezen in *De Chakra's* door C.W. Leadbeater.

Geen wonder dat Sneep zo vaardig is in Legilimens en Occlumentie. Dat zijn occulte vermogens. J.K. Rowling laat ons overtuigend zien dat Harry dat niet kan doen en het ook absoluut niet nodig heeft. Het is zijn *liefde* die Voldemort verdrijft, niet occulte kracht. De bevrijdende boodschap van *Harry Potter* is zo helder, zo waar, zo zuiver, zo duidelijk, dat ik verbaasd ben dat maar zo weinig mensen die boodschap kunnen zien!

In deel zes zien wij dat Sneep een huis heeft. Het staat vol met boeken. In feite zoveel boeken dat zelfs de deuren zijn voorzien van boekenplanken. Peter, het ego, hangt de hele tijd stiekem rond bij die deuren, met de opdracht van Voldemort om Sneep te assisteren. In deze gevallen wereld is het normaal om kennis te verzamelen. In de Wereld van het licht is dat niet nodig, omdat de eenheid met de Geest voorziet in onmiddellijke kennis over welke activiteit ook, die moet worden uitgevoerd in het goddelijke plan. Maar onze innerlijke Sneep heeft extreem veel occulte kennis, waarmee het ego kruipt en sluipt om te zien wat in zijn voordeel is. Wie weet welke gevaarlijke en zwarte experimenten wij hebben uitgevoerd in vorige incarnaties? Als wij onze innerlijke Harry zouden ontkennen en in ons verleden zouden duiken, zouden wij zonder twijfel een grote opslagplaats vinden van occulte kennis en mogelijkheden, die tot leven zouden komen als wij onszelf zouden wijden aan het ontwikkelen van occulte krachten.

Sneep heeft een groot geheim, zoals wij lezen in deel zeven. In zijn vroege jeugd werd hij verliefd op Lily en deze liefde verliet hem nooit meer. De zwarte koning in onze microkosmos is gefixeerd en emotioneel aangetrokken door de godsvonk in *Godric's Hollow*, de goddelijke kern ons hart. Toen Sneep in deze magische groene ogen keek, zag hij de vlam van het eeuwige leven en die ontstak in hem een vuur van diep verlangen, dat nooit meer kon worden gedoofd. Sneep werd door dit vuur gedreven, gedurende de rest van zijn leven, hoewel het brandpunt van zijn verlangen absoluut onbereikbaar was. Occultisme en de Geest sluiten elkaar uit! Lily kan Sneeps liefde nooit beantwoorden. Occultisme kan het eeuwige leven niet verwerven. Wij leren dat één van Sneeps daden een schakel is in een keten van gebeurtenissen die leiden tot de dood van Lily. Hij hoorde de profetie die inhield dat Harry de Heer van het Duister zou vermoorden en vertelt dat aan hem door. Hij vraagt om Lily te sparen, waarin Voldemort toestemt. Maar noch Voldemort noch Sneep kunnen voorzien dat Lily's liefde voor Harry haar ertoe zal brengen zichzelf te offeren. Sneep wordt getroffen door een verschrikkelijk berouw en hij belooft Perkamentus Harry te beschermen en hem bij te staan in het verslaan van Voldemort, terwijl hij al die tijd niets aan Harry vertelt ('Harry mag het niet weten, anders zal Voldemort er achter komen') én weet dat hij zichzelf zal moeten offeren om het voor Harry mogelijk te maken te winnen.

In *De Alchemische Bruiloft* laat de zwarte koning zich vrijwillig onthoofden. Sneep wordt in zijn nek gebeten door Nagini. Terwijl hij sterft ziet Sneep de groene ogen voor het laatst en met zijn laatste krachten geeft hij Harry zijn herinneringen. Die laten Harry de laatste stukjes van de puzzel zien die hem de kennis geeft hoe Voldemort te verslaan. In deel zeven eert Harry Sneep door zijn tweede zoon naar hem te noemen. 'Je bent vernoemd naar de twee hoofdmeesters van Zweinstein. Een van hen was een Zwadderaer en waarschijnlijk de moedigste man die ik ooit gekend heb', vertelt hij zijn zoon.

Uit: *de Relieken van de Dood*, p 540

Als alchemist doen wij er goed aan Sneep te kiezen als bron van inspiratie en kracht. Want om het pad van bevrijding te gaan hebben wij Sneeps moed nodig. We moeten het begrijpen, wij moeten ernaar verlangen en wij moeten het daadwerkelijk uitvoeren: ons zelfoffer voor Harry, de nieuwe ziel. Wij moeten dapper genoeg zijn om het pad van verlossing uit te voeren, ongeacht wat wij daarvoor moeten doen. Wij moeten verliefd worden op Lily's groene ogen, zoals het Dante overkwam bij Beatrijs, zodat deze liefde ons door alle moeilijkheden heen kan dragen en alle tegenwerking van Voldemort teniet kan doen. Wij moeten zoveel houden van de geestvonk in ons hart dat onze Patronus, onze essentie, gelijk wordt aan die van Lily: een hert.

Om bevrijding te bereiken moet er een zesvoudige dood plaats vinden: Sneep, Lily, Remus John, Tops, Harry en Perkamentus dienen allen zichzelf te offeren, net als de zes koningen in *De Alchemische Bruiloft*. Waarom? Om in staat te zijn het Absolute binnen te gaan, moet er een absolute zuivering hebben plaats gevonden. De twee aspecten van onze persoonlijkheid: goed en kwaad – grijs en zwart – moeten worden vervangen door het Absoluut Goede. De nieuwe ziel en de toenemende invloed van de Geest in de mens moeten worden teruggebracht tot het nulpunt; het punt waarop de oorspronkelijke goddelijke mens volledig herboren kan worden en beginnen met het proces van herbouw van de menselijke tempel, waarin de Geest kan wonen. Alleen dan kan de verloren zoon terugkeren in de armen van de Vader.

Harry Potter is een nieuwe versie van het oude alchemische Pad van volledige bevrijding van de mens van lijden, zorgen en dood. J.K. Rowling brengt deze boodschap aan de wereld in de vorm van een ontroerend mooi verhaal.